

در باب فرجام دعاوی غیرپولی کمتر از دویست هزار ریال

نظر باینکه کانون وکلا و مجله‌های حقوقی و وکلای دادگستری برای خود این فریضه و دین را قبول دارند که در اجرای عدالت واقعی، حد اعلای مجاہدت و مطالعه را نموده و آنچه را – که در تعمیم عدالت واقعی واجرای روح قانون لازم می‌دانند – در معرض بحث و اطلاع قرار دهند، لذا مورد فوق را – که امروز مبتلا به واقع شده است – مورد بحث قرار میدهد:

- ۱- بحکم مصروفات قانون اساسی بویژه اصول ۷۵ و ۸۹ متمم قانون اساسی و بحکم صریح ماده ۵۸۳ قانون اصول محاکمات مصوب ذی‌حجه ۲۹ و ماده ۱۶۳ قانون تشکلات اولیه دادگستری – که در ماده ۴۶۷ آیین دادرسی کیفری مصوب قبل از تشکلات ۱۳۰۶ و ماده ۵۷۹ آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۱۸ تأیید و تأکید شده – دیوانعالی تمیز علاوه بر این که مرجع رسیدگی به درخواست فرجام و قضاؤت نهایی در مورد اصحاب دعواست، نیز ناظر اجرای روح قانون می‌باشد.
- ۲- با اشاره به بند الف و ب ماده العاقی به اصلاح دادرسی مدنی و بند ۸ و ۶۳ و ۷۱ و ۷۲ و ۷۳ دایر به اصلاح مواد ۸۸ و شق ۳ ماده ۵۲۱ و شق ۱ ماده ۵۹۳ و تبصره اضافی به ماده ۵۹۳ استنباط می‌شود:

هرگاه وزارت دادگستری در سال ۴۹ آیین دادرسی مدنی را از لحاظ تسريع و رسیدگی و حذف مرحله غیابی و فرجام تا دعاوی دویست هزار ریال مقرر داشته و در واقع با این اصلاح ۵۰٪ از دعاوی مدنی را – که کمتر از ۲۰ هزار تومان است – غیر قابل فرجام دانسته و تحمل نقصان زیادی – که به عواید دولت وارد می‌شد – نمود؛ ولی براساس مقررات سهگانه اصلاحی در شماره ۲ نظرش به سرعت دعاوی تجاری سفته و برات و چک بوده که به گردش و نظام سالم اقتصادی کمک کرده باشد

و درمورد دعاوی ملکی - که تقویم بهای خواسته حقیقی نبوده بلکه مجازی می‌باشد - بعکم بند الف و ب ماده العاقی به اصلاح آیین دادرسی مدنی بر می‌آید که قانونگذار در دعاوی غیرپولی، طرفی جهت اجرای عدالت واقعی و رسیدگی به دفاع خوانده و محکوم عليه مقرر داشته که ذیلا توضیح میدهد:

الف: با توجه به ماده ۸۸ قبل از اصلاح و عبارت اضافی به ماده ۸۸ (یا مؤثر در قابل پژوهش و فرجام بودن حکم باشد) بر می‌آید قبل از هرگاه خواهان خلع ید از ملکی را - که یک میلیون تومان ارزش داشت - به ۵۰۱۰ تومان تقویم می‌نمود، خوانده از نظر تقویم حق ایراد نداشت چون در صلاحیت مؤثر نبود، اما اینکه دادگاه شهرستان حکم خلع ید صادر می‌کند یا دادگاه استان حکم را تأیید می‌کند، میتواند با استفاده از بند الف ماده العاقی و عبارت اضافی ماده ۸۸ اصلاحی و حکم مندرجہ در ماده ۲۰۱ (مگر اینکه سبب ایراد بعد حادث شود) دادخواست پژوهش یافرجم داده محکوم به را به ۲۱۰۰۰ تومان تقویم والصاق تعبیر نماید؛ چون علاوه بر این که بهای خواسته قبلی خواهان مجازی بوده، تقویم محکوم به در اختیار پژوهشخواه و فرجام خواه می‌باشد.

ب: با اشاره به شق ۳ ماده ۵۲۱ اصلاحی و با توجه به شق ۲ ماده ۵۲۷ اصلی که به قوت خود باقی مانده است و شاخص آنست که شق ۱ ماده ۵۲۲ عام خاص مطلق نیست.

در آیین دادرسی برابر ماده ۵۲۷ به محکوم عليه حق داده شده بود حتی از حق اعتراض و پژوهش صرفنظر و طی ۳۱ روز بازخواست فرجامی بدهد، و نیز نسبت به احکام قطعی دادگاه شهرستان یا استان در صورت غیابی ۲۱ روز و در صورت حضوری طی ۱۰ روز اعاده بخواهد. با لغو مرحله غیابی، این مدت برای فرجام از حکم بدوى ۲۱ روز و در مورد اعاده دادرسی نیز دو حق داده شده که در بند ج توضیح میدهد.

بنابراین قانونگذار در شق ۳ ماده ۵۲۱ به محکوم عليه حق داد که از پژوهش صرفنظر و از حکم بدوى محکوم به آن عشر از ۲ هزار تومان باشد، تقاضای فرجام کند - و نظر قانونگذار و کمیسیون تدوین کننده قانون این بوده که بالغاء مرحله غیابی و اصل «اللائب» بتواند در مواردی که در یک دعوی مهم ۵۰۰ هزار تومانی - که خواهان خواسته را به ۱۹۰۰ تومان تقویم و حکم خلع ید گرفته - مواجه نشده با استفاده از ماده ۸۸ دادخواست پژوهش داده و هرگاه مهلت پژوهش منقضی و حکم قطعی اجراه شد، بحکم شق ۳ ماده ۵۲۲ تقاضای فرجام کند.

و تردید نیست با وجود بقای حکومت شق ۲ ماده ۵۲۷، شق ۱ ماده ۵۲۲ عام مطلق نیست زیرا در مورد محکوم به زاید از ۲۰ هزار تومان، محکوم عليه میتوانست و میتواند طی ۲۱ روز دادخواست فرجام بدهد؛ پس شق ۳ مندرجہ در همان ماده، حکم خاص و خروج از قاعدة عام است.

اضافه میشود که چون نظر قانونگذار معلوم شد یک فرضی پیش می‌آید که

با توجه به روح ماده ۳ قابل امعان نظر قضائی باشد.
هرگاه به سبب رد دادخواست پژوهشی از جمیت مدت یا رفع نقص، حکم قطعی
شد آیا شامل حکم مزبور میشود یا خیر؟ محتاج بحث مشروح است، شاید از طریق
سوم بشود استفاده کرد.

ج: با اشاره به شق ۱ و تبصره ماده ۵۹۳ قانون اصلاحی اخیر به محکوم علیه
دو حق داده:

- ۱- تقاضای فرجام از حکم قطعی غیرقابل فرجام از نظر غیر ماهوی.
- ۲- استدعای اعاده از نظر ماهوی - که قبل از شماره های ۹۰ الی ۱۰۰ مجله
کانون توضیحاتی داده و اتفاقاً اصلاحی اخیر نظریاتم تأیید میشود.

